

**คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง  
ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน**

ที่ วค ๑๑/๒๕๖๑ วันที่ ๑๖ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

**ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีในขณะกระทำความผิด**

คู่กรณี นายช่างโยธาชำนาญงาน สังกัด สำนักงานก่อสร้าง

**เรื่อง** การตรวจรับพัสดุโดยมิชอบด้วยระเบียบของสำนักงานก่อสร้าง

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่งคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ สำนักงานก่อสร้างต้องการจัดซื้อเหล็กเส้นเสริมคอนกรีตแบบและขนาดต่างๆ เพื่อใช้ในงานก่อสร้างระยะที่ ๒ จึงจัดซื้อเหล็กเส้นเสริมคอนกรีตแบบและขนาดต่าง ๆ (เหล็กเส้นตรง) จำนวน ๙ รายการ โดยวิธีการประกวดราคาทางอิเล็กทรอนิกส์ และแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๓๔ (๖) และข้อ ๓๕ ประกอบด้วย คู่กรณี ตำแหน่งนายช่างโยธาชำนาญงาน เป็นประธานกรรมการ นาย ป. ตำแหน่งนายช่างโยธาชำนาญงาน และนาย ด. ตำแหน่งนายช่างเครื่องกลชำนาญงาน เป็นกรรมการ ตามบันทึกข้อความ สำนักงานก่อสร้าง ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ เรื่อง รายงานขอซื้อเหล็กเส้นเสริมคอนกรีต โดยวิธีการประกวดราคาทางอิเล็กทรอนิกส์ เลขที่ ๐๒/๒๕๕๔

ต่อมาผู้อำนวยการสำนักก่อสร้างทำสัญญาซื้อขายกับบริษัท ต. จำกัด ตามสัญญาเลขที่ ๐๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ตกลงซื้อขายเหล็กเส้นฯ จำนวน ๙ รายการ เป็นราคาทั้งสิ้น ๘,๔๔๙,๕๗๙.๗๗ บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) ตามเงื่อนไขพิเศษแนบท้ายสัญญา ดังนี้

มอก. ๒๐-๒๕๕๓ เหล็กเส้นเสริมคอนกรีต ชนิดเหล็กกลม ชั้นคุณภาพ SR-๒๔ ความยาวเส้นละ ๑๐ เมตร ขนาดต่าง ๆ

๑. ขนาด Ø ๖ มม. น้ำหนักเส้นละ ๒.๒๒ กิโลกรัม จำนวน ๒,๘๐๐ เส้น ปริมาตร ๖,๒๑๖ กิโลกรัม ๆ ละ ๒๐.๙๓ บาท เป็นเงิน ๑๓๐,๑๐๐.๘๘ บาท

๒. ขนาด Ø ๙ มม. น้ำหนักเส้นละ ๔.๙๙ กก. จำนวน ๑๕,๘๐๐ เส้น ปริมาตร ๗๘,๘๔๒ กิโลกรัม ๆ ละ ๒๐.๙๓ บาท เป็นเงิน ๑,๖๕๐,๑๖๓.๐๖ บาท

มอก. ๒๔-๒๕๔๘ เหล็กเส้นเสริมคอนกรีต ชนิดเหล็กข้ออ้อย ชั้นคุณภาพ SD-๓๐ ความยาวเส้นละ ๑๐ เมตร ขนาดต่าง ๆ

๓. ขนาด Ø ๑๒ มม. น้ำหนักเส้นละ ๘.๘๘ กิโลกรัม จำนวน ๒๒,๔๐๐ เส้น ปริมาตร ๑๙๘,๙๑๒ กิโลกรัม ๆ ละ ๑๙.๖๘ บาท เป็นเงิน ๓,๙๑๔,๕๘๘.๑๖ บาท

๔. ขนาด Ø ๑๖ มม. น้ำหนักเส้นละ ๑๕.๘๐ กิโลกรัม จำนวน ๑,๘๒๐ เส้น ปริมาตร ๒๘,๗๕๖ กิโลกรัม ๆ ละ ๑๙.๖๘ บาท เป็นเงิน ๕๖๕,๙๑๘.๐๘ บาท

๕. ขนาด Ø ๒๐ มม. น้ำหนักเส้นละ ๒๔.๗๐ กิโลกรัม จำนวน ๖๐ เส้น ปริมาตร ๑,๔๘๒ กิโลกรัม ๆ ละ ๑๙.๖๘ บาท เป็นเงิน ๒๙,๑๖๕.๗๖ บาท

๖. ขนาด Ø ๒๕ มม. น้ำหนักเส้นละ ๓๘.๕๐ กิโลกรัม จำนวน ๔๐ เส้น ปริมาตร ๑,๕๔๐ กิโลกรัม ๆ ละ ๑๙.๖๘ บาท เป็นเงิน ๓๐,๓๐๗.๒๐ บาท

มอก. ๒๔-๒๕๔๘ เหล็กเส้นเสริมคอนกรีต ชนิดเหล็กข้ออ้อย ชั้นคุณภาพ SD-๓๐ ความยาวเส้นละ ๑๒ เมตร ขนาดต่าง ๆ

๗. ขนาด Ø ๑๒ มม. น้ำหนักเส้นละ ๑๐.๖๕๖ กิโลกรัม จำนวน ๕,๘๐๐ เส้น ปริมาตร ๖๑,๘๐๔.๘๐ กิโลกรัม ๆ ละ ๑๙.๖๘ บาท เป็นเงิน ๑,๒๑๖,๓๑๘.๔๖ บาท

๘. ขนาด Ø ๒๐ มม. น้ำหนักเส้นละ ๒๙.๖๔ กิโลกรัม จำนวน ๖๓๐ เส้น ปริมาตร ๑๘,๖๗๓.๒๐ กิโลกรัม ๆ ละ ๑๙.๖๘ บาท เป็นเงิน ๓๖๗,๔๘๘.๕๗ บาท

๙. ขนาด Ø ๒๕ มม. น้ำหนักเส้นละ ๔๖.๒๐ กิโลกรัม จำนวน ๖๐๐ เส้น ปริมาตร ๒๗,๗๒๐ กิโลกรัม ๆ ละ ๑๙.๖๘ บาท เป็นเงิน ๕๔๕,๕๒๘.๖๐ บาท

โดยผู้ขายจะส่งมอบสิ่งของตามสัญญาให้แก่ผู้ซื้อ ณ สถานที่ก่อสร้างระยะที่ ๒ ภายใน ๓๐ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญาซื้อขายเป็นต้นไป การส่งมอบสิ่งของตามสัญญานี้ไม่ว่าจะส่งมอบเพียงครั้งเดียว หรือส่งมอบหลายครั้ง ผู้ขายจะต้องแจ้งกำหนดเวลาส่งมอบโดยทำเป็นหนังสือไปยื่นต่อผู้ซื้อ ณ สำนักงานก่อสร้าง ก่อนวันส่งมอบไม่น้อยกว่า ๓ วันทำการ

ต่อมาผู้ขายได้นำเหล็กเส้นฯ จำนวน ๙ รายการ มาส่งมอบให้กับสำนักงานก่อสร้าง ณ สถานที่ก่อสร้างตามที่กำหนดไว้ในสัญญา คู่กรณีลงลายมือชื่อรับของตามต้นฉบับใบส่งสินค้าของบริษัท ต. จำกัด เลขที่ ๐๐๒ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ และเป็นผู้เก็บรักษาควบคุมดูแลการเบิกจ่ายไปใช้งาน หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุมีหนังสือถึงคู่กรณี ประธานกรรมการตรวจรับพัสดุ เพื่อให้ตรวจรับตามใบแจ้ง

คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ซึ่งคณะกรรมการตรวจรับพัสดูลงนามรับทราบ เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔

สำนักงานก่อสร้างขอความอนุเคราะห์วิทยาลัยเทคนิคให้ตรวจสอบคุณสมบัติของเหล็กเส้นฯ ขนาดต่างๆ ที่จัดซื้อ ตามหนังสือสำนักงานก่อสร้าง ที่ ๒๓๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๔ และวิทยาลัยเทคนิคได้ส่งผลการทดสอบเหล็กเส้นฯ ตามหนังสือวิทยาลัยเทคนิค ที่ ๑๒/๕๓๐ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๔

คณะกรรมการตรวจรับพัสดุได้ทำการตรวจรับพัสดุ ตามสัญญาเลขที่ ๐๕/๒๕๕๔ ซึ่งบริษัท ต. จำกัด นำมาส่งมอบเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เป็นที่เรียบร้อยแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ ตามใบตรวจรับพัสดุ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ และรายงานการตรวจรับพัสดุต่อผู้อำนวยการสำนักก่อสร้าง ผ่านหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุว่า คณะกรรมการตรวจรับพัสดุดูตรวจรับพัสดุที่โครงการฯ เสร็จเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ รวมระยะเวลาตรวจ ๔๗ วัน นับจากวันที่ผู้ขายนำของมาส่ง เหตุที่ตรวจรับล่าช้า เพราะต้องทำการทดลอง และในวันเดียวกันคู่กรณีในฐานะหัวหน้าโครงการก่อสร้างระยะที่ ๒ ได้เบิกเหล็กเส้นฯ ที่จัดซื้อ จำนวน ๙ รายการ เพื่อนำไปใช้งานก่อสร้างตามโครงการ ตามใบเบิก – จ่ายพัสดุ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ ต่อมาสำนักงานก่อสร้างเบิกจ่ายเงินค่าเหล็กเส้นเสริมคอนกรีตที่จัดซื้อ ตามสัญญาเลขที่ ๐๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ จำนวน ๘,๔๔๙,๕๗๙.๗๗ บาท ให้กับบริษัท ต. จำกัด แล้วตามใบเสร็จรับเงิน ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๔

เจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบสังเกตการณ์ ณ สถานที่ก่อสร้าง เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ โดยมีคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ และเจ้าหน้าที่สำนักงานก่อสร้างร่วมตรวจสอบและร่วมกันสุ่มตัดเหล็กเส้นส่งให้วิทยาลัยเทคนิคทดสอบคุณภาพ ผลการตรวจสอบปรากฏ ดังนี้

๑. เหล็กที่สำนักงานก่อสร้างให้วิทยาลัยเทคนิคทดสอบไม่ตรงตามข้อกำหนดในสัญญา จำนวน ๑ รายการ คือ เหล็กที่จัดซื้อรายการที่ ๑ ตามสัญญากำหนดยี่ห้อ บลท. แต่เหล็กที่สำนักงานก่อสร้างส่งทดสอบก่อนตรวจรับพัสดุเป็นยี่ห้อ BSI

๒. ยี่ห้อเหล็กไม่เป็นไปตามสัญญา จำนวน ๓ รายการ คือ ตามสัญญากำหนดให้รายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๙ เป็นยี่ห้อ BSI แต่จากการตรวจสอบพบว่า เหล็กที่ใช้ในการก่อสร้างรายการที่ ๓ เป็นยี่ห้อ ทป รายการที่ ๔ เป็นยี่ห้อ TNS และรายการที่ ๖ เป็นยี่ห้อ บกส

๓. ชั้นคุณภาพเหล็กไม่เป็นไปตามสัญญา จำนวน ๓ รายการ คือ ตามสัญญากำหนดชั้นคุณภาพเหล็ก รายการที่ ๖ รายการที่ ๘ และรายการที่ ๙ เป็น SD๓๐ ซึ่งเหล็กที่ส่งทดสอบเป็น SD๓๐ แต่จากการตรวจสอบสังเกตการณ์พบว่า เหล็กที่ใช้ในการก่อสร้างทั้ง ๓ รายการ เป็น SD๔๐T

เจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินและคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ จึงร่วมกันสุ่มตัดเหล็กเส้น จำนวน ๕ รายการ เพื่อส่งให้วิทยาลัยเทคนิคทดสอบคุณภาพอีกครั้ง ผลการทดสอบ ปรากฏว่า เหล็กเส้น จำนวน ๕ รายการ ที่ตรวจพบว่ายี่ห้อและชั้นคุณภาพเหล็กไม่ตรงตามที่กำหนดไว้ในสัญญา นั้น ผลการทดสอบคุณภาพปรากฏว่า คุณภาพของเหล็กเส้นเป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญา และมีคุณภาพตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มอก. ๒๔-๒๕๕๘ แต่ปริมาตรเหล็กเส้นมีความคลาดเคลื่อน เกินกว่าร้อยละ ๖ ตามข้อกำหนดในสัญญา จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

(๑) เหล็กข้ออ้อย ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง DB ๑๒ มิลลิเมตร ปริมาตรเหล็กที่ได้รับน้อยกว่า ปริมาตรที่จัดซื้อ หลังจากหักปริมาตรความคลาดเคลื่อนของมวลเหล็กแล้ว เท่ากับ ๒๙,๔๘๗.๐๗ กิโลกรัม คิดค่าเสียหายเป็นเงิน ๕๘๐,๓๐๕.๕๔ บาท

(๒) เหล็กข้ออ้อย ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง DB ๑๖ มิลลิเมตร ปริมาตรเหล็กที่ได้รับน้อยกว่า ปริมาตรที่จัดซื้อ หลังจากหักปริมาตรความคลาดเคลื่อนของมวลเหล็กแล้ว เท่ากับ ๓๔๒.๕๔ กิโลกรัม คิดค่าเสียหายเป็นเงิน ๖,๗๔๑.๒๗ บาท

การกระทำดังกล่าวของคู่กรณีจึงเป็นเหตุให้สำนักงานก่อสร้างได้รับความเสียหาย รวมเป็นเงิน ๕๘๗,๐๔๖.๘๑ บาท

**คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน** ได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวน ประกอบข้อกฎหมายแล้ว มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า คู่กรณีเป็นเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ตรวจรับพัสดุ ปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไข เพิ่มเติม ข้อ ๗๑ โดยมีขอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่ ดังนี้

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีเป็นเจ้าหน้าที่หรือไม่

พิเคราะห์แล้ว เห็นว่า ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณ และการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ แต่ไม่รวมถึงข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการการเมือง ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในขณะที่เกิดเหตุ คู่กรณี ตำแหน่งนายช่างโยธา ระดับชำนาญงาน สังกัดสำนักงานก่อสร้าง จึงถือได้ว่า คู่กรณีเป็นเจ้าหน้าที่ตามความหมายของระเบียบดังกล่าว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีมีหน้าที่ตรวจรับพัสดุ หรือไม่

พิเคราะห์แล้ว เห็นว่า ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุฯ ข้อ ๓๔ กำหนดว่า ในการดำเนินการซื้อหรือจ้างแต่ละครั้ง ให้หัวหน้าส่วนราชการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้น เพื่อปฏิบัติการ ตามระเบียบนี้ พร้อมกับกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาของคณะกรรมการแล้วแต่กรณี คือ (๖) คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ และข้อ ๓๕ กำหนดให้คณะกรรมการตามข้อ ๓๔ แต่งตั้งจากข้าราชการ

พนักงานราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย หรือพนักงานของรัฐ โดยคำนึงถึงลักษณะหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นสำคัญ

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า สำนักงานก่อสร้างต้องการจัดซื้อเหล็กเส้นเสริมคอนกรีต จำนวน ๙ รายการ สำหรับงานก่อสร้างระยะที่ ๒ เพื่อเป็นส่วนประกอบในการก่อสร้างอาคารที่เป็นประเภทอาคารคอนกรีตสำเร็จ และอื่นๆ พร้อมเสนอให้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับพัสดุตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุฯ ข้อ ๓๔ (๖) และข้อ ๓๕ ประกอบด้วย

- |                    |                          |               |
|--------------------|--------------------------|---------------|
| ๑. คุณกรณี ตำแหน่ง | นายช่างโยธาชำนาญงาน      | ประธานกรรมการ |
| ๒. นาย ป. ตำแหน่ง  | นายช่างโยธาชำนาญงาน      | กรรมการ       |
| ๓. นาย ด. ตำแหน่ง  | นายช่างเครื่องกลชำนาญงาน | กรรมการ       |

โดยให้คณะกรรมการตรวจรับพัสดุดำเนินการตามระเบียบและเงื่อนไขที่กำหนด โดยให้ตรวจรับพัสดุให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็วที่สุด แต่อย่างช้าไม่เกิน ๕ วันทำการ นับแต่วันที่คู่สัญญานำพัสดุมาส่งมอบ ทั้งนี้ระยะเวลาดังกล่าวไม่รวมถึงระยะเวลาในการทดลองหรือตรวจสอบในทางเทคนิคหรือทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ รายละเอียดปรากฏตามบันทึกข้อความสำนักงานก่อสร้าง ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ เรื่อง รายงานขอซื้อเหล็กเส้นเสริมคอนกรีตโดยวิธีการประกวดราคาทางอิเล็กทรอนิกส์ เลขที่ ๐๒/๒๕๕๔ และหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุได้แจ้งการแต่งตั้งให้คณะกรรมการตรวจรับพัสดุทราบ ตามบันทึกข้อความ งานพัสดุ สำนักงานก่อสร้าง ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ จึงถือได้ว่า คุณกรณีมีหน้าที่ตรวจรับพัสดุตามระเบียบฯ ข้อ ๔๕ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คุณกรณีปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุฯ ข้อ ๗๑ โดยมีชอบ หรือไม่

พิเคราะห์แล้ว เห็นว่า ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุฯ ข้อ ๗๑ กำหนดให้คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ มีหน้าที่ตรวจรับพัสดุ ณ ที่ทำการของผู้ใช้พัสดุนั้นหรือสถานที่ซึ่งกำหนดไว้ในสัญญาหรือข้อตกลง และตรวจรับพัสดุให้ถูกต้องครบถ้วนตามหลักฐานที่ตกลงกันไว้ สำหรับกรณีที่มีการทดลองหรือตรวจสอบในทางเทคนิคหรือทางวิทยาศาสตร์ จะเชิญผู้ชำนาญการหรือผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับพัสดุนั้น มาให้คำปรึกษา หรือส่งพัสดุนั้นไปทดลองหรือตรวจสอบ ณ สถานที่ของผู้ชำนาญการหรือผู้ทรงคุณวุฒินั้น ๆ ก็ได้ และเมื่อตรวจถูกต้องครบถ้วนแล้วให้รับพัสดุไว้ และถือว่าผู้ขายหรือผู้รับจ้างได้ส่งมอบพัสดุถูกต้องครบถ้วน ตั้งแต่วันที่ผู้ขายหรือผู้รับจ้างนำพัสดุนั้นมาส่งแล้วมอบแก่เจ้าหน้าที่พัสดุพร้อมกับทำใบตรวจรับ โดยลงชื่อไว้เป็นหลักฐานอย่างน้อยสองฉบับ มอบแก่ผู้ขายหรือผู้รับจ้าง ๑ ฉบับ และเจ้าหน้าที่พัสดุ ๑ ฉบับ เพื่อดำเนินการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินจากคลัง และรายงานให้หัวหน้าส่วนราชการทราบ

ตามสัญญาซื้อขายเหล็กเส้นฯ ระหว่างสำนักก่อสร้างกับบริษัท ต. จำกัด เลขที่ ๐๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ข้อ ๑ ผู้ซื้อตกลงซื้อและผู้ขายตกลงขายเหล็กเส้นฯ จำนวน ๙ รายการ เป็นราคาทั้งสิ้น ๘,๔๔๙,๕๗๙.๗๗ บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) โดยผู้ขายรับรองว่า สิ่งของที่ขายให้ตามสัญญาเป็นของแท้ของใหม่ ไม่เคยใช้งานมาก่อน ไม่เป็นของเก่าเก็บ และมีคุณภาพและคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในเอกสารแนบท้ายสัญญา ในกรณีที่เป็นการซื้อขายซึ่งต้องมีการตรวจทดลอง ผู้ขายรับรองว่าเมื่อตรวจทดลองแล้วต้องมีคุณภาพและคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ด้วย

ตามสัญญาข้อ ๒ เอกสารอันเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา ๒.๑ เงื่อนไขพิเศษแนบท้ายสัญญา กำหนดให้ผู้ขายส่งมอบสิ่งของอันได้แก่ เหล็กเส้นเสริมฯ จำนวน ๙ รายการ ที่มีคุณภาพตรงตามรายละเอียดที่กำหนด ภายใน ๓๐ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญา เป็นต้นไป โดยเหล็กเส้นฯ รายการที่ ๑ ยี่ห้อ บลท. ผลิตโดย บริษัท ร. จำกัด ในประเทศไทย และเหล็กเส้นฯ รายการที่ ๒ – ๙ ยี่ห้อ BSI ผลิตโดยบริษัท ก. จำกัด ในประเทศไทย

ตามสัญญาข้อ ๓ ผู้ขายจะส่งมอบสิ่งของที่ซื้อขายตามสัญญาให้แก่ผู้ซื้อ ณ สถานที่ก่อสร้างภายใน ๓๐ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญาซื้อขาย เป็นต้นไป ให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑ การส่งมอบสิ่งของตามสัญญานี้ ไม่ว่าจะส่งมอบเพียงครั้งเดียวหรือส่งมอบหลายครั้ง ผู้ขายจะต้องแจ้งกำหนดเวลาส่งมอบ โดยทำเป็นหนังสือนำไปยื่น ณ สำนักงานก่อสร้างก่อนวันส่งมอบไม่น้อยกว่า ๓ วันทำการ

ตามสัญญาข้อ ๕ เมื่อผู้ซื้อได้ตรวจรับสิ่งของที่ส่งมอบและเห็นว่าถูกต้องครบถ้วนตามสัญญาแล้ว ผู้ซื้อจะออกหลักฐานการรับมอบไว้ให้ เพื่อผู้ขายนำมาเป็นหลักฐานประกอบการขอรับเงินค่าสิ่งของนั้น ถ้าผลของการตรวจรับปรากฏว่าสิ่งของที่ผู้ขายส่งมอบไม่ตรงตามสัญญาข้อ ๑ ผู้ซื้อทรงไว้ซึ่งสิทธิที่จะไม่รับสิ่งของนั้น

ตามเอกสารรายการละเอียดเหล็กเส้นเสริมคอนกรีต : เหล็กเส้นตรงได้กำหนดความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้สำหรับน้ำหนัก ดังนี้

๑. เหล็กเส้นเสริมคอนกรีต : เหล็กเส้นกลม

| หมายเลขขนาด    | ความคลาดเคลื่อนของน้ำหนักเหล็กเส้นทางคำนวณที่ยอมให้ |           |                        |
|----------------|-----------------------------------------------------|-----------|------------------------|
| ของเหล็กเส้น   | เหล็กเส้นจำนวนละไม่เกิน ๑๐ ตัน ไม่เกินร้อยละ        | เหล็กเส้น | เส้นหนึ่งไม่เกินร้อยละ |
| RB ๖           | + ๕                                                 |           | + ๑๐                   |
| RB ๙ ถึง RB ๓๔ | + ๓.๕                                               |           | + ๖                    |

๒. เหล็กเส้นเสริมคอนกรีต : เหล็กข้ออ้อย

เหล็กเส้นเสริมคอนกรีต ชนิดเหล็กข้ออ้อย ความคลาดเคลื่อนของน้ำหนักที่ซึ่งได้ต่อความยาว ๑ เมตร ของเหล็กข้ออ้อย จะต้องไม่เกินร้อยละ ๓.๕ ของเหล็กเส้น จำนวนไม่เกิน ๑๐ ตัน และต้องไม่เกินร้อยละ ๖ สำหรับเหล็กเส้นจำนวนหนึ่งเส้น

สำหรับการตรวจรับเหล็กเส้นดังกล่าว จะต้องมีการตรวจสอบคุณภาพของเหล็กเส้นที่ผู้ขาย นำมาส่งมอบในแต่ละครั้ง ตามวิธีการทดสอบที่กำหนดในมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เหล็กเส้นเสริมคอนกรีต ชนิดเหล็กเส้นกลม มอก. ๒๐-๒๕๔๓ และชนิดเหล็กข้ออ้อย มอก. ๒๔-๒๕๔๘ ซึ่งเมื่อตรวจทดลองแล้วจะต้อง มีคุณภาพและคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ การเก็บตัวอย่างเพื่อการทดสอบ ในการตรวจสอบคุณภาพ ของเหล็กเส้นดังกล่าว เจ้าหน้าที่สำนักก่อสร้างหรือผู้ซื้อจะเป็นผู้เก็บตัวอย่าง โดยวิธีสุ่มจากกองเหล็กที่ผู้ขาย นำมาส่งมอบ ตามหลักเกณฑ์ดังนี้ จำนวนตัวอย่างที่เก็บต่อการส่งของงวดหนึ่ง ๆ (เฉพาะแต่ละขนาด) จำนวนเหล็กตั้งแต่ ๐-๓๐ ตัน เก็บ ๔ ตัวอย่าง จำนวนเหล็กตั้งแต่ ๓๑-๖๐ ตัน เก็บ ๖ ตัวอย่าง จำนวน เหล็กตั้งแต่ ๖๑ ตัน ขึ้นไป เก็บ ๘ ตัวอย่าง โดยขนาดของชิ้นตัวอย่าง ชิ้นหนึ่ง ๆ ต้องยาวไม่น้อยกว่า ๑๕๐ เซนติเมตร

ข้อเท็จจริงปรากฏว่าเมื่อผู้ขายนำเหล็กเส้นฯ จำนวน ๙ รายการ รวมเป็นเงิน ๘,๔๔๙,๕๗๙.๗๗ บาท มาส่งมอบ ณ สถานที่ก่อสร้าง ตามที่กำหนดไว้ในสัญญาแล้ว คู่กรณีลงลายมือชื่อเป็นผู้รับของในใบส่งสินค้า เลขที่ ๐๐๒ ระบุว่า ผู้ขายนำของมาส่งเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ หลังจากนั้น หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุแจ้งให้ คู่กรณีในฐานะประธานกรรมการตรวจรับพัสดุทราบเพื่อตรวจรับและส่งคืนคลังพัสดุ ตามใบแจ้ง คณะกรรมการตรวจรับพัสดุลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ซึ่งคณะกรรมการตรวจรับพัสดุลงลายมือชื่อ ในใบแจ้งคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ และรายงานต่อผู้บังคับบัญชาว่า คณะกรรมการตรวจรับพัสดุดตรวจรับพัสดุเสร็จเรียบร้อยแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ ตามรายงาน การตรวจรับพัสดุ

แต่จากข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานปรากฏว่า คู่กรณีปฏิบัติหน้าที่ตรวจรับเหล็กเส้นฯ เพียงผู้เดียว โดยไม่ได้แจ้งให้กรรมการตรวจรับพัสดุดีก ๒ คน ทราบ เพื่อมาร่วมตรวจรับด้วย คู่กรณีตรวจรับ เหล็กเส้นฯ โดยวิธีนับจำนวนและวัดขนาด แต่ไม่ได้ตรวจสอบเครื่องหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม บนเหล็กหรือป้ายที่ผูกติดอยู่ที่มัดหรือชุดของเหล็กซึ่งระบุรายละเอียด เช่น ชื่อหรือโรงงานที่ทำ ชื่อขนาด ความยาว ชั้นคุณภาพ สัญลักษณ์ “T” ฯลฯ ตามที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขพิเศษแนบท้ายสัญญาและมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเหล็กเส้นเสริมคอนกรีต โดยคู่กรณีให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบว่า “ผู้ขายนำ เหล็กมาส่งก่อนวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ คู่กรณีจะตรวจสอบการส่งเหล็กทุกครั้ง โดยตรวจนับจำนวนมัดเหล็ก วัดขนาด และสุ่มนับเหล็กบางมัดซึ่งมัดที่สุ่มตรวจมีจำนวนถูกต้องตามแผ่นป้ายผูกติดและผู้ขายส่งมอบจำนวน ถูกต้องตามสัญญา แต่ไม่ได้ตรวจสอบว่าเหล็กผลิตจากโรงงานใดและไม่ได้ตรวจสอบเครื่องหมายในเหล็ก เนื่องจากไม่ได้อ่านหมายเหตุที่ระบุยี่ห้อและโรงงานผลิตเหล็กในเงื่อนไขพิเศษแนบท้ายสัญญา” และชี้แจงต่อ กรรมการไต่สวนว่า “การตรวจรับเหล็กจะมอบให้คนงานที่มีการศึกษาตรวจนับและบันทึกไว้จนครบถ้วน ก่อนวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ แต่ไม่ได้ตรวจสอบรายละเอียดอื่นตามสัญญา”

สำหรับการเก็บตัวอย่างเหล็กเส้นๆ เพื่อการทดสอบคุณภาพ คู่กรณีควบคุมการสับตัดเหล็กแต่ละขนาดแล้วมอบตัวอย่างเหล็กให้นาย ว. วิศวกรโยธาชำนาญการ เพื่อส่งตัวอย่างเหล็กต่อวิทยาลัยเทคนิคเพื่อทดสอบคุณภาพ โดยไม่ได้แจ้งให้กรรมการตรวจรับพัสดุอีก ๒ คน มาร่วมตัดเหล็กด้วย โดยคู่กรณีชี้แจงข้อเท็จจริงต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวนว่า “การตัดเหล็กเพื่อส่งทดสอบคุณภาพเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ เหล็กที่ส่งให้วิทยาลัยเทคนิคตรวจสอบเป็นเหล็กที่ผู้ขายนำมาส่งมอบซึ่งคู่กรณีได้สั่งการให้ผู้ได้บังคับบัญชาตัดเหล็กที่ผู้ขายนำมาส่งงวดแรกนำไปตรวจสอบ แต่งวดหลังมิได้นำไปตรวจสอบและไม่ได้แจ้งให้นาย ป. และนาย ค. กรรมการตรวจรับพัสดุ เข้าร่วมตัดเหล็ก เนื่องจากกรรมการทั้งสองมีหน้าที่ควบคุมงานซึ่งเป็นงานเร่งด่วนอยู่ห่างจากจุดส่งพัสดุประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตร ประกอบกับคู่กรณีต้องรับนำเหล็กเส้นไปใช้งาน” แต่ตามเอกสารหลักฐานปรากฏว่า ผู้ขายนำเหล็กมาส่งมอบ ณ สถานที่ก่อสร้าง ในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เพียงครั้งเดียว ซึ่งคู่กรณีชี้แจงต่อกรรมการไต่สวนว่า “ใบส่งของฉบับลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ นั้น เป็นเอกสารที่ผู้ขายจัดทำขึ้นหลังจากส่งมอบของครบถ้วนแล้ว เพื่อใช้ประกอบการเบิกจ่ายเงิน แต่ในทางปฏิบัติปริมาณเหล็กที่จัดซื้อมีจำนวนมากผู้ขายจึงทยอยส่งมอบ แต่จำไม่ได้ว่าผู้ขายส่งมอบจำนวนกี่ครั้ง โดยนำเหล็กที่ผู้ขายนำมาส่งมอบครั้งแรกไปตรวจสอบเพียงครั้งเดียว เนื่องจากการดำเนินโครงการนี้ถูกจำกัดด้วยระยะเวลา” เมื่อพิจารณาปริมาณเหล็กที่จัดซื้อตามสัญญาซื้อขาย จำนวน ๙ รายการรวม ๔๙,๙๕๐ เส้น ปริมาตรรวม ๔๒๓,๙๔๖ กิโลกรัม แล้ว รับฟังได้ว่าผู้ขายได้ส่งมอบเหล็กหลายครั้ง แต่มีการส่งเหล็กไปทดสอบคุณภาพที่วิทยาลัยเทคนิคเพียงครั้งเดียว ปรากฏหลักฐานตามหนังสือสำนักงานก่อสร้างที่ ๒๓๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๔ เรื่อง ขอส่งตัวอย่างวัสดุเพื่อทดสอบคุณภาพ แต่ตามเงื่อนไขพิเศษแนบท้ายสัญญาซื้อขายกำหนดว่า ในการตรวจสอบคุณภาพของเหล็ก ผู้เก็บตัวอย่างจะต้องดำเนินการโดยวิธีสุมจากกองเหล็กที่ผู้ขายนำมาส่งมอบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยระบุจำนวนตัวอย่างที่เก็บต่อการส่งของงวดหนึ่ง ๆ เฉพาะแต่ละขนาด และขนาดของชิ้นตัวอย่างชิ้นหนึ่ง ๆ ไว้ ดังนั้น การเก็บตัวอย่างเหล็กเพื่อการทดสอบจึงต้องกระทำทุกครั้งที่คุณขายนำเหล็กมาส่งมอบ ทั้งนี้ สัญญาซื้อขายกำหนดให้ผู้ขายส่งมอบครั้งเดียวหรือส่งมอบหลายครั้งก็ได้ เพียงแต่ผู้ขายต้องแจ้งกำหนดเวลาส่งมอบเป็นหนังสือยื่นต่อสำนักงานก่อสร้างก่อนวันส่งมอบไม่น้อยกว่า ๓ วันทำการ

ส่วนวิธีการเก็บตัวอย่างเหล็กเพื่อการทดสอบ นั้น คู่กรณีชี้แจงต่อกรรมการไต่สวนว่า “คู่กรณีเป็นผู้ควบคุมการสับตัดเหล็ก โดยให้ลูกน้องใช้ตลับเมตรวัดเส้นผ่าศูนย์กลางและความยาวเส้นละ ๑ เมตร เมื่อตัดแล้วจะมัดเหล็กเส้นตามขนาดที่กำหนดไว้รวมกัน เขียนบอกขนาดแล้วให้ลูกน้องขนขึ้นรถมาส่งคุณ ว.” แต่ตามเงื่อนไขพิเศษแนบท้ายสัญญาซื้อขาย กำหนดให้เก็บตัวอย่างเพื่อการทดสอบโดยวิธีสุมจากกองเหล็กที่ผู้ขายนำมาส่งมอบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยขนาดของชิ้นตัวอย่างชิ้นหนึ่ง ๆ ต้องยาวไม่น้อยกว่า ๑๕๐ เซนติเมตร

ต่อมาวิทยาลัยเทคนิคได้ส่งหนังสือ ที่ ๑๒/๕๓๐ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๔ แจ้งผลการทดสอบวัสดุสรุปว่า “เหล็กดังกล่าวคุณภาพผ่านตามข้อกำหนดในสัญญา” หลังจากนั้นคณะกรรมการตรวจรับพัสดุร่วมกันลงลายมือชื่อในใบตรวจรับพัสดุและรายงานการตรวจรับพัสดุ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ มีข้อความสรุปว่า “บริษัท ต. จำกัด ผู้ขาย นำสิ่งของตามสัญญามาส่งไว้แล้วที่คลังพัสดุสำนักงานก่อสร้าง เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ คณะกรรมการฯ ตรวจรับพัสดุเสร็จเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔” แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ขายทยอยนำเหล็กมาส่งมอบก่อนวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ หลายครั้ง จนครบถ้วนก่อนวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ และคูกรณีในฐานะประธานกรรมการตรวจรับพัสดุได้ตรวจรับเหล็ก โดยไม่ได้แจ้งให้กรรมการตรวจรับพัสดุอีก ๒ คน ทราบเพื่อปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันในรูปแบบของคณะกรรมการ รวมทั้งมีการนำเหล็กที่จัดซื้อไปใช้งาน ทั้งที่การตรวจรับพัสดวยังไม่ครบถ้วนถูกต้องตามขั้นตอนของระเบียบฯ

กรณีดังกล่าว นาย ป. ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบว่า “ในวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ ได้ไปที่สำนักงานก่อสร้างเพื่อตรวจรับเหล็ก แต่ไม่ได้ไปตรวจดูวัสดุที่จัดซื้อ เนื่องจากทราบจากคูกรณีว่าได้เบิกเหล็กไปดำเนินการก่อสร้าง ณ สถานที่ก่อสร้างแล้ว และผลการทดสอบคุณภาพเหล็กที่จัดซื้อทุกขนาดผ่านคุณภาพตามข้อกำหนดในสัญญา จึงตรวจดูใบส่งของซึ่งระบุว่า ผู้ขายส่งของครบถ้วนตามสัญญา ส่วนใบเบิกวัสดุ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ ระบุว่า คูกรณีเบิกวัสดุที่จัดซื้อทั้งหมดไปก่อสร้างแล้ว จึงลงนามในใบตรวจรับวัสดุ และรายงานการตรวจรับวัสดุ ในวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔”

นาย ค. ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบว่า “ในวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุแจ้งให้กรรมการตรวจรับพัสดุไปตรวจรับเหล็กที่สำนักงานก่อสร้าง และให้ลงลายมือชื่อในใบแจ้งคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ โดยให้ตรวจดูเอกสารสัญญาซื้อขาย ใบส่งสินค้า และผลการทดสอบวัสดุเหล็ก เมื่อเห็นว่าเอกสารดังกล่าวถูกต้อง มีการทดสอบคุณภาพเหล็กแล้ว และคูกรณีเบิกเหล็กไปก่อสร้างแล้ว จึงลงลายมือชื่อในใบตรวจรับพัสดุโดยไม่ได้ตรวจดูวัสดุที่จัดซื้อ”

จากการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ โดยการสุ่มตรวจสอบเครื่องหมายบนเหล็กที่กองวัสดุและสถานที่ก่อสร้างระยะที่ ๒ ปรากฏดังนี้

๑. เหล็กที่สำนักงานก่อสร้างส่งให้วิทยาลัยเทคนิคทดสอบก่อนตรวจรับพัสดุไม่ตรงตามข้อกำหนดในสัญญา จำนวน ๑ รายการ คือ เหล็กที่จัดซื้อรายการที่ ๑ ตามสัญญากำหนดยี่ห้อ บลท. แต่เหล็กที่สำนักงานก่อสร้างส่งทดสอบก่อนตรวจรับพัสดุเป็นยี่ห้อ BSI

๒. ยี่ห้อเหล็กไม่เป็นไปตามสัญญา จำนวน ๓ รายการ คือ ตามสัญญากำหนดให้รายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๔ เป็นยี่ห้อ BSI แต่จากการตรวจสอบพบว่า เหล็กที่ใช้ในการก่อสร้างรายการที่ ๓ เป็นยี่ห้อ ทป รายการที่ ๔ เป็นยี่ห้อ TNS และรายการที่ ๖ เป็นยี่ห้อ บกส

๓. ชั้นคุณภาพเหล็กไม่เป็นไปตามสัญญา จำนวน ๓ รายการ คือ ตามสัญญากำหนดชั้นคุณภาพเหล็ก รายการที่ ๖ รายการที่ ๘ และรายการที่ ๙ เป็น SD๓๐ ซึ่งเหล็กที่ส่งทดสอบเป็น SD๓๐ แต่จากการตรวจสอบพบว่า เหล็กที่ใช้ในการก่อสร้างทั้ง ๓ รายการ เป็น SD๔๐T

เจ้าหน้าที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินและคณะกรรมการตรวจรับพัสดุร่วมกันสุ่มตัดเหล็ก เพื่อส่งให้วิทยาลัยเทคนิคทดสอบคุณภาพอีกครั้ง จำนวน ๕ รายการ คือ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๘ (เนื่องจากรายการที่ ๖ และรายการที่ ๙ เป็นเหล็กขนาดเดียวกัน ต่างกันเพียง ความยาว จึงสุ่มตัดเฉพาะรายการที่ ๖) ผลการทดสอบปรากฏว่า เหล็กจำนวน ๕ รายการ ที่ตรวจพบว่ายี่ห้อและชั้นคุณภาพเหล็กไม่ตรงตามที่กำหนดไว้ในสัญญา ผลการทดสอบคุณภาพปรากฏว่า คุณภาพของเหล็ก เป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญาและมีคุณภาพตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มอก.๒๔-๒๕๕๘ แต่เหล็กเส้น จำนวน ๒ รายการ มีความคลาดเคลื่อนของมวลเหล็กเกินกว่าร้อยละ ๖ ตามข้อกำหนดในสัญญา คิดค่าเสียหายรวมเป็นเงิน ๕๘๗,๐๔๖.๘๑ บาท ปรากฏตามตารางการคำนวณ ความเสียหายเหล็ก ทป DB12 SD30 และ TNS DB16 SD30 ดังนี้

(๑) เหล็กข้ออ้อย ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง DB ๑๒ มิลลิเมตร ปริมาตรเหล็กที่ได้รับน้อยกว่า ปริมาตรที่จัดซื้อ หลังจากหักปริมาตรความคลาดเคลื่อนของมวลเหล็กแล้ว เท่ากับ ๒๙,๔๘๗.๐๗ กิโลกรัม คิดค่าเสียหายเป็นเงิน ๕๘๐,๓๐๕.๕๔ บาท

(๒) เหล็กข้ออ้อย ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง DB ๑๖ มิลลิเมตร ปริมาตรเหล็กที่ได้รับน้อยกว่า ปริมาตรที่จัดซื้อ หลังจากหักปริมาตรความคลาดเคลื่อนของมวลเหล็กแล้ว เท่ากับ ๓๔๒.๕๔ กิโลกรัม คิดค่าเสียหาย เป็นเงิน ๖,๗๔๑.๒๗ บาท

ทั้งนี้ คู่กรณีให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๕ ว่า “ในวันที่ให้ถ้อยคำนี้ ขอส่งมอบเหล็กเส้นเสริมคอนกรีตชนิดกลม ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๙ มิลลิเมตร และชนิดเหล็กข้ออ้อย ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑๒ มิลลิเมตร ๑๖ มิลลิเมตร ๒๐ มิลลิเมตร และ ๒๕ มิลลิเมตร ความยาวเส้นละ ๑ เมตร ที่จัดซื้อตามสัญญา เลขที่ ๐๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ และคู่กรณีเบิกเหล็กดังกล่าว เพื่อนำไปใช้ในการก่อสร้างตามใบเบิก-จ่ายพัสดุ เลขที่ ๙๓/๕๓ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ ต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อตรวจสอบเหล็ก”

สำหรับการเบิกจ่ายพัสดุไปใช้งาน คู่กรณีชี้แจงต่อกรรมการไต่สวนว่า “เมื่อมีการส่งมอบและตรวจนับแล้วคนงานจะเบิกเหล็กไปใช้งานตามความจำเป็นในวันนั้นเลยซึ่งเป็นการนำไปใช้งานเรื่อย ๆ ก่อนที่ผู้ขายจะส่งมอบครบจำนวน เนื่องจากต้องเร่งรัดการดำเนินงานโครงการและราษฎรในพื้นที่ได้รับความเดือดร้อน ส่วนเหล็กเส้นที่ยังไม่ได้เบิกไปใช้งานจะเก็บรักษาไว้ในพื้นที่หมู่บ้านซึ่งเป็นบริเวณที่ทำงาน ล้อมรั้วลวดหนาม และมีคนเฝ้า” แต่ตามใบเบิก-จ่ายพัสดุ เลขที่ ๙๓/๕๔ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ ปรากฏว่า วันที่ ๑๒

เมษายน ๒๕๕๔ คู่กรณีเบิกเหล็กเส้นฯ ที่จัดซื้อทั้งหมด จำนวน ๙ รายการ ส่วนบัญชีวัสดุเหล็กเส้นเสริมคอนกรีต ชนิดเหล็กกลมและชนิดเหล็กข้ออ้อยแบบและขนาดต่าง ๆ ปรากฏว่า เหล็กเส้นที่จัดซื้อ จำนวน ๙ รายการ ที่มีการเบิกจ่ายทั้งหมดเป็นเหล็กที่จัดซื้อจากผู้ขายรายเดียว คือ บริษัท ต. จำกัด ทั้งนี้ คู่กรณีได้รับมอบหมายให้เป็นหัวหน้าโครงการงานก่อสร้าง มีหน้าที่เก็บรักษาและควบคุมดูแลการเบิกจ่ายไปใช้งานทั้งหมดตามคำสั่ง ที่ ๕๖๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

จากข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานดังกล่าวพิจารณาได้ว่า คู่กรณีในฐานะประธานกรรมการตรวจรับพัสดุ มีหน้าที่ตรวจรับเหล็กเส้นเสริมคอนกรีต ชนิดเหล็กกลมและชนิดเหล็กข้ออ้อยแบบและขนาดต่าง ๆ ณ สถานที่ก่อสร้าง ตามที่กำหนดไว้ในสัญญา และจะต้องส่งเหล็กไปทดลองหรือตรวจสอบคุณภาพ เมื่อผู้ขายนำเหล็กมาส่งมอบ ณ สถานที่ก่อสร้าง คู่กรณีปฏิบัติหน้าที่ตรวจรับพัสดุเพียงผู้เดียว โดยวิธีนับจำนวนและวัดขนาดเหล็ก แต่ไม่ได้ตรวจสอบเครื่องหมายบนเหล็กและแผ่นป้ายที่ผูกติดไว้ โดยอ้างว่าไม่ได้อ่านข้อกำหนดในสัญญาและเงื่อนไขพิเศษแนบท้ายสัญญา อีกทั้งไม่ได้แจ้งให้กรรมการตรวจรับพัสดุอีกสองคนทราบเพื่อปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันในรูปแบบของคณะกรรมการ จึงเป็นการตรวจรับพัสดุโดยไม่ถูกต้องครบถ้วนตามข้อกำหนดในสัญญาและเงื่อนไขพิเศษแนบท้ายสัญญา

ในการเก็บตัวอย่างเหล็กเพื่อการทดสอบ คู่กรณีมิได้เก็บตัวอย่างเหล็กตามหลักวิชาการสถิติ โดยวิธีสุ่มจากกองเหล็กที่ผู้ขายนำมาส่งมอบและมิได้เก็บตัวอย่างเหล็กเพื่อส่งทดสอบทุกครั้งที่คุณขายนำเหล็กมาส่งมอบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขพิเศษแนบท้ายสัญญา แต่ตัดเหล็กที่ผู้ขายส่งมอบครั้งแรกไปทดสอบเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ทั้งที่ผู้ขายส่งมอบเหล็กหลายครั้ง เมื่อผลการทดสอบในครั้งแรกปรากฏว่าถูกต้อง คู่กรณีก็ได้้นำตัวอย่างเหล็กที่ผู้ขายส่งมอบในครั้งหลัง ๆ ส่งไปทดสอบคุณภาพอีก แต่นำเหล็กไปใช้เรื่อยมาก่อนที่ผู้ขายจะส่งมอบครบจำนวน รวมทั้งไม่ได้แจ้งให้กรรมการตรวจรับพัสดุอีกสองคนทราบเพื่อมาปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน การกระทำดังกล่าวของคู่กรณีจึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยบกพร่องและขาดความละเอียดรอบคอบตามวิสัยของบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นประธานกรรมการตรวจรับพัสดุพึงกระทำ

แม้คู่กรณีจะชี้แจงว่า “คู่กรณีไม่ได้แจ้งให้กรรมการตรวจรับพัสดุอีกสองคนมาเก็บตัวอย่างเหล็กและตรวจรับพัสดุร่วมกัน เนื่องจากกรรมการทั้งสองคน มีหน้าที่ควบคุมงานก่อสร้างหลายแห่งซึ่งเป็นงานเร่งด่วน และสถานที่ก่อสร้างอยู่ห่างจากจุดส่งพัสดุประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตร จึงเกรงว่าจะทำให้เสียเวลาเดินทาง และไม่ทราบว่าจะนัดหมายให้มาพร้อมกันได้เมื่อใด อีกทั้งอาจเสียหายแก่การควบคุมงานที่กรรมการทั้งสองจะต้องรับผิดชอบ ประกอบกับคู่กรณีต้องรับนำเหล็กเส้นไปใช้งาน” นั้น เห็นว่า ไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะรับฟังเพื่อเป็นข้อยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ ข้อ ๗๑ ได้ เนื่องจากคณะกรรมการตรวจรับพัสดุที่ได้รับแต่งตั้งย่อมต้องร่วมกันปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายเพื่อความรอบคอบและเพื่อให้ราชการได้รับพัสดุที่มีคุณสมบัติครบถ้วนถูกต้องตามสัญญา อันเป็นการรักษาประโยชน์ของทางราชการ

ดังนั้น เมื่อผู้ขายส่งมอบพัสดุแล้ว คู่กรณีในฐานะประธานกรรมการตรวจรับพัสดุต้องดำเนินการแจ้งให้กรรมการตรวจรับพัสดุทุกคนทราบเพื่อทำการตรวจรับร่วมกัน ซึ่งกรณีนี้อยู่ในวิสัยที่คู่กรณีที่สามารถดำเนินการได้แต่ไม่ดำเนินการ ทำให้กรรมการตรวจรับพัสดุอีกสองคนไม่อาจทราบได้ว่าจะต้องปฏิบัติหน้าที่กรรมการตรวจรับพัสดุเมื่อใด

นอกจากนี้ เมื่อผู้ขายนำเหล็กมาส่งมอบในแต่ละครั้ง คู่กรณีจะตรวจสอบเพียงแต่ความครบถ้วน โดยตรวจนับและวัดขนาดแล้วนำเหล็กไปใช้งานตามความจำเป็นในวันนั้นเลย โดยที่การตรวจรับยังไม่ถูกต้อง ครบถ้วนตามขั้นตอนของระเบียบฯ เนื่องจากผู้ขายยังส่งมอบเหล็กไม่ครบถ้วนตามสัญญาและเหล็กที่ส่งมอบยังไม่ผ่านการทดสอบคุณภาพตามที่กำหนดไว้ในสัญญาและเงื่อนไขพิเศษแนบท้ายสัญญาทุกครั้งที่มีการส่งมอบ คณะกรรมการตรวจรับพัสดุยังไม่ได้ตรวจรับพัสดุและยังไม่ได้ลงลายมือชื่อในใบตรวจรับพัสดุและรายงานการตรวจรับพัสดุให้หัวหน้าส่วนราชการทราบ รวมทั้งคณะกรรมการตรวจรับพัสดุยังไม่ได้ส่งมอบพัสดุให้แก่เจ้าหน้าที่พัสดุเพื่อลงบัญชีหรือทะเบียนเพื่อควบคุมพัสดุตามระเบียบฯ โดยคู่กรณีชี้แจงว่า “ต้องเร่งรัดดำเนินการโครงการและราษฎรในพื้นที่ที่จะได้รับความเดือดร้อน” นั้น เห็นว่ายังไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะรับฟังเพื่อที่จะไม่ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุฯ ข้อ ๗๑ ข้อ ๑๕๒ และข้อ ๑๕๓ ได้

กรณีที่คู่กรณีชี้แจงต่อกรรมการไต่สวนว่า คู่กรณีไม่มีเจตนาทุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ ในขณะนั้น คู่กรณีได้รับหน้าที่เป็นผู้ควบคุมงานงานก่อสร้างนี้ด้วย จะต้องแก้ปัญหาและอุปสรรคตามที่ราษฎรเรียกร้อง คู่กรณีได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานก่อสร้างซึ่งต้องดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดและต้องรับผิดชอบงานส่วนอื่นด้วย ประกอบกับต้องเร่งรัดการใช้จ่ายงบประมาณและประชาชนจะได้รับผลกระทบจากการทำงาน จึงทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนและบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่ เมื่อคู่กรณีทราบว่า น้ำหนักเหล็กเส้นไม่เป็นไปตามสัญญาก็ได้ทำการแก้ไขงาน เพื่อให้งานมีความมั่นคงแข็งแรงมากขึ้นและได้มาตรฐานทางวิศวกรรม โดยการนำเหล็กที่ตัดเหลือและเหล็กเส้นที่สำรองไว้ใช้ในการก่อสร้างมาปรับใช้ซึ่งไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม นั้น เห็นว่า คู่กรณีปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายช่างโยธามาตั้งแต่ปี ๒๕๒๑ เป็นผู้มีความรู้ด้านช่าง และได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการตรวจรับพัสดุหลายครั้ง รวมทั้งได้รับมอบหมายให้เป็นหัวหน้าโครงการงานก่อสร้าง มีหน้าที่ควบคุมงานก่อสร้างโครงการดังกล่าวด้วย ย่อมต้องทราบดีว่าคณะกรรมการตรวจรับพัสดุจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุฯ ข้อ ๗๑ จะต้องปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันในรูปแบบของคณะกรรมการ เพื่อให้เกิดความรอบคอบรัดกุมและรักษาผลประโยชน์ของทางราชการ โดยจะต้องร่วมกันตรวจรับพัสดุให้ถูกต้องครบถ้วนตามหลักฐานที่ตกลงกันไว้ และจะต้องเป็นไปตามขั้นตอนวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบฯ ประกอบกับพัสดุที่จัดซื้อเป็นเหล็กเส้น จำนวน ๙ รายการ รวม ๔๙,๙๕๐ เส้น ปริมาตรรวม ๔๒๓,๙๔๖ กิโลกรัม ย่อมเล็งเห็นได้ว่า การตรวจรับพัสดุปริมาณมากเพียงผู้เดียว

อาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนไม่ถูกต้องครบถ้วนตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญา เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการได้ ทั้งนี้ เหล็กเส้นฯ ที่จัดซื้อดังกล่าวจะต้องนำไปใช้ในงานก่อสร้างโดยใช้เป็นส่วนประกอบของอาคาร คุณภาพของเหล็กจึงมีความสำคัญและมีผลกระทบต่อความมั่นคงแข็งแรงของสิ่งก่อสร้าง ซึ่งผลการทดสอบคุณภาพเหล็กเส้นเสริมคอนกรีตแบบและขนาดต่าง ๆ ก็ปรากฏว่า ปริมาตรของเหล็กที่สำนักงานก่อสร้างได้รับน้อยกว่าปริมาตรเหล็กที่จัดซื้อ โดยมีความคลาดเคลื่อนของมวลเหล็กเกินกว่าร้อยละ ๖ ตามข้อกำหนดในสัญญา จำนวน ๒ รายการ ประกอบกับคู่กรณีได้ชี้แจงต่อกรรมการไต่สวนว่า “เมื่อคู่กรณีทราบว่ น้ำหนักเหล็กเส้นไม่เป็นไปตามสัญญาก็ได้ทำการแก้ไขงานเพื่อให้งานมีความมั่นคงแข็งแรงมากขึ้นและได้มาตรฐานทางวิศวกรรม โดยการนำเหล็กที่ตัดเหลือและเหล็กเส้นที่สำรองไว้ใช้ในการก่อสร้างมาปรับใช้ ซึ่งไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม” สอดคล้องกับบันทึกถ้อยคำของนาย ว. กรรมการตรวจการปฏิบัติงานว่า สำนักงานก่อสร้างต้องปรับวิธีการก่อสร้างในส่วนองงานที่ยังไม่แล้วเสร็จ โดยการเพิ่มปริมาณเหล็กที่ใช้ในการก่อสร้างมากขึ้น เพื่อให้สิ่งก่อสร้างมีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานการก่อสร้าง

ดังนั้น การกระทำดังกล่าวของคู่กรณีจึงเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตรวจรับพัสดุตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุฯ ข้อ ๗๑ โดยมีขอบ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่กรณีเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่ พิจารณแล้ว เห็นว่า การที่คู่กรณีลงลายมือชื่อร่วมกับกรรมการตรวจรับพัสดุในใบตรวจรับพัสดุลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ ซึ่งมีข้อความระบุว่า “คณะกรรมการตรวจรับพัสดุได้ทำการตรวจรับพัสดุตามสัญญาเลขที่ ๐๕/๕๔ ซึ่งบริษัท ต. จำกัด ได้นำมาส่งไว้แล้ว เมื่อ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เป็นที่เรียบร้อยแล้วเมื่อ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔” นั้น เป็นเหตุให้สำนักงานก่อสร้างเบิกจ่ายเงินเต็มจำนวนตามสัญญาซื้อขายให้แก่ผู้ขายตามใบเสร็จรับเงิน ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๔ จำนวน ๘,๔๔๙,๕๗๙.๗๗ บาท ทั้งนี้ ผลการทดสอบคุณภาพเหล็กเส้นฯ ปรากฏว่า ปริมาตรของเหล็กที่สำนักงานก่อสร้างได้รับน้อยกว่าปริมาตรเหล็กที่จัดซื้อ โดยมีความคลาดเคลื่อนของมวลเหล็กเกินกว่าร้อยละ ๖ ตามข้อกำหนดในสัญญา จำนวน ๒ รายการ โดยรายการเหล็กข้ออ้อย ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง DB ๑๒ มิลลิเมตร ปริมาตรเหล็กที่ได้รับน้อยกว่าปริมาตรที่จัดซื้อ หลังจากหักปริมาตรความคลาดเคลื่อนของมวลเหล็กแล้ว เท่ากับ ๒๙,๔๘๗.๐๗ กิโลกรัม ราคาต่อหน่วย ๑๙.๖๘ บาท คิดค่าเสียหาย เป็นเงิน ๕๘๐,๓๐๕.๕๔ บาท และรายการเหล็กข้ออ้อย ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง DB ๑๖ มิลลิเมตร ปริมาตรเหล็กที่ได้รับน้อยกว่าปริมาตรที่จัดซื้อ หลังจากหักปริมาตรความคลาดเคลื่อนของมวลเหล็กแล้ว เท่ากับ ๓๔๒.๕๔ กิโลกรัม ราคาต่อหน่วย ๑๙.๖๘ บาท คิดค่าเสียหาย เป็นเงิน ๖,๗๔๑.๒๗ บาท รวมค่าเสียหายเป็นเงินทั้งสิ้น ๕๘๗,๐๔๖.๘๑ บาท ดังนั้น การกระทำดังกล่าวของคู่กรณีจึงเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐแล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีได้กระทำโดยจงใจ หรือไม่

พิเคราะห์แล้ว เห็นว่า คู่กรณีเริ่มรับราชการในตำแหน่งนายช่างโยธามาตั้งแต่ ปี ๒๕๒๑ และปฏิบัติหน้าที่ที่สำนักงานก่อสร้างตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ เป็นต้นมา เป็นผู้มีความรู้ด้านช่างและได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการตรวจรับพัสดุหลายครั้ง รวมทั้งได้รับมอบหมายให้เป็นหัวหน้าโครงการระยะที่ ๒ มีหน้าที่ควบคุมงานก่อสร้างโครงการดังกล่าว ประกอบกับคู่กรณีให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวนว่า ในการตรวจรับพัสดุจะต้องปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุฯ แสดงให้เห็นว่า คู่กรณีรู้หรือควรรู้ว่าในการตรวจรับเหล็กเส้นที่จัดซื้อ รวมถึงการตัดตัวอย่างเหล็กเส้นเพื่อส่งไปทดสอบ เพื่อให้ทราบว่าพัสดุที่ผู้ขายส่งมามีความครบถ้วนถูกต้องเป็นไปตามสัญญาหรือไม่ นั้น เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจรับพัสดุที่ได้รับแต่งตั้งจะต้องร่วมกันทำการตรวจรับพัสดุที่ผู้ขายส่งมอบ และจะเบิกพัสดุไปใช้ในการก่อสร้างได้ก็ต่อเมื่อมีการตรวจรับพัสดุโดยคณะกรรมการตรวจรับพัสดุแล้ว แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อผู้ขายนำเหล็กเส้น จำนวน ๙ รายการ มาส่งมอบ (หลายครั้ง) คู่กรณีกลับทำการตรวจรับและตัดตัวอย่างเหล็กที่ผู้ขายส่งมอบครั้งแรกเพื่อส่งไปทดสอบแต่เพียงผู้เดียว โดยมีได้แจ้งให้กรรมการตรวจรับพัสดุนอกอีก ๒ คน ทราบ เพื่อให้มาร่วมตรวจรับ นั้น ถือได้ว่าคู่กรณีจงใจปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๗๑ แล้ว

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีจึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๕

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๑๐ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และข้อ ๓๐ ข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาดว่า การกระทำของคู่กรณีเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๕ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ตรวจรับพัสดุ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดแล้วเห็นว่า คู่กรณีถูกลงโทษทางวินัยแล้วแต่ได้รับการงดโทษเนื่องจากเกษียณอายุราชการแล้ว และเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ความร่วมมือในการพิจารณาและไม่ปรากฏพฤติการณ์โดยมิชอบ จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๙ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำผิดเดือนละ ๓๓,๐๘๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๒๙๗,๗๒๐ บาท (สอง

แสนเก้าหมื่นเจ็ดพันเจ็ดร้อยยี่สิบบาทถ้วน) โดยเรียกให้คู่กรณีชำระค่าปรับทั้งจำนวนในคราวเดียวกัน  
เนื่องจากพ้นสถานะเจ้าหน้าที่แล้ว โดยให้ชำระที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน หรือสำนักตรวจสอบพิเศษ  
ภาค ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหรือถือว่าได้รับหนังสือเรียกชำระเงินค่าปรับทางปกครอง

|                  |                  |                              |
|------------------|------------------|------------------------------|
| พลเอกชนะทัฬห     | อินทามระ         | ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน |
| นายยุพิน         | ชลาชนนทน์วิวัฒน์ | กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน       |
| นายพิมล          | ธรรมพิทักษ์พงษ์  | กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน       |
| นางสาวจินดา      | มัทธนาวิวัฒน์    | กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน       |
| นายวีระยุทธ      | ปั้นน่วม         | กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน       |
| นายสรเสรีญ       | พลเจียก          | กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน       |
| ศาสตราจารย์อรพิน | ผลสุวรรณ สบายรูป | กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน       |